

USNESENÍ

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Martina Kříže, soudkyně Mgr. et. Mgr. Lenky Bahýřové, Ph.D., a soudce Mgr. Vadima Hlavatého v právní věci

žalobce: **M. K.**
bytem X

proti

žalovanému: **Ministerstvo práce a sociálních věcí**
se sídlem Na Poříčním právu 376/1, Praha 2

o žalobě ze dne 18. 12. 2018 na ochranu proti nečinnosti žalovaného správního orgánu

takto:

- I. Žaloba se odmítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou ze dne 18.12.2018, podanou u Krajského soudu v Plzni a doplněnou podáním ze dne 18.2.2019, domáhal jednak ochrany proti nečinnosti žalovaného a dále zaplacení částky 10 000 000 Kč jako náhrady škody za neoprávněný zásah ze strany žalovaného do osobnostních práv žalobce a jeho rodiny, včetně zákonného úroku z prodlení z uvedené částky. Krajský soud v Plzni usnesením ze dne 30 A 53/2019 – 46 rozhodl o vyloučení té části žaloby, kterou se žalobce domáhá zaplacení částky 10 000 000 Kč včetně zákonného úroku z prodlení, k samostatnému projednání. Usnesením ze dne 15.5.2019 č.j. 30 A 53/2019 – 53 pak Krajský soud v Plzni postoupil žalobu ze dne 18.12.2018 na ochranu proti nečinnosti žalovaného Městskému soudu v Praze jako soudu věcně a místně příslušnému k jejímu projednání a rozhodnutí.
2. Žalobce v podané žalobě uvedl, že dne 23. 5. 2018 odeslal úřadu práce ve Stříbře žádost dle zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona České národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon č. 82/1998 Sb.“), v níž uplatnil nárok na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Úřad práce následně tuto žádost postoupil žalovanému, který však dosud o žádosti nerozhodl, ani žalobci nesdělil žádné stanovisko. Žalobce v této souvislosti poukázal na § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., a v žalobním petitu navrhl, aby soud uložil žalovanému povinnost vydat do 15 dnů stanovisko k žalobcově žádosti dle zákona č. 82/1998 Sb.

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.

3. Žalovaný ve vyjádření k žalobě konstatoval, že žalobcově žádosti o odškodnění nevyhověl stanoviskem ze dne 10.1.2018. Dále uvedl, že projednání žádosti o náhradu škody ministerstvem v režimu zákona č. 82/1998 Sb., není správním řízením, a že předběžné projednání žádosti o náhradu škody nespadá do působnosti soudního řádu správního.
4. Podle § 14 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., nárok na náhradu škody se uplatňuje u úřadu uvedeného v § 6.
5. Podle § 14 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., byl-li nárok uplatněn u úřadu, který není příslušný, postoupí tento úřad žádost poškozeného příslušnému úřadu. Účinky předběžného uplatnění jsou v tomto případě zachovány.
6. Podle § 14 odst. 3 zákona č. 82/1998 Sb., uplatnění nároku na náhradu škody podle tohoto zákona je podmínkou pro případné uplatnění nároku na náhradu škody u soudu.
7. Podle § 15 odst. 1 zákona č. 82/1998 Sb., přizná-li příslušný úřad náhradu škody, je třeba nahradit škodu do šesti měsíců od uplatnění nároku.
8. Podle § 15 odst. 2 zákona č. 82/1998 Sb., domáhat se náhrady škody u soudu může poškozený pouze tehdy, pokud do šesti měsíců ode dne uplatnění nebyl jeho nárok plně uspokojen.
9. Podle § 79 odst. 1 s.r.s. ten, kdo bezvýsledně vyčerpал prostředky, které procesní předpis platný pro řízení u správního orgánu stanoví k jeho ochraně proti nečinnosti správního orgánu, může se žalobou domáhat, aby soud uložil správnímu orgánu povinnost vydat rozhodnutí ve věci samé nebo osvědčení. *To neplatí, spojuje-li zvláštní zákon s nečinností správního orgánu fikci, že bylo vydáno rozhodnutí o určitém obsahu nebo jiný právní důsledek.*
10. Podle § 46 odst. 1 písm. a) s.r.s. nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat.
11. Po posouzení věci soud dospěl k závěru, že žalobce není nadán žalobní legitimací k podání žaloby na ochranu proti jím tvrzené nečinnosti žalovaného. Předně je nutno uvést, že řízení o nároku na náhradu škody uplatněném podle zákona č. 82/1998 Sb., není správním řízením, ve kterém by byl žalovaný vázán lhůtou, ve které je povinen o uplatněném nároku na náhradu škody rozhodnout. Šestiměsíční lhůta zakotvená v § 15 odst. 1 tohoto zákona není lhůtou, kterou by zákon příslušnému úřadu stanovil k vydání rozhodnutí. Jedná se o lhůtu, v níž má úřad zhodnotit důvodnost uplatňovaného nároku a případně plnit v rozsahu, v němž uzná předmětný nárok za oprávněný. Jedná se tedy o lhůtu k splnění náhradové povinnosti, je-li uplatněný nárok shledán oprávněným, nikoliv o lhůtu pro vydání rozhodnutí. Zákon č. 82/1998 Sb., v žádném svém ustanovení neukládá žalovanému povinnost vydat negativní rozhodnutí o žalobcově žádosti, a logicky tak nestanoví k vydání takového rozhodnutí ani žádnou lhůtu. Uplynutí šestiměsíční lhůty pro přiznání požadované náhrady škody má pro žalobce v hmotněprávní rovině význam v tom, že ode dne následujícího po jejím uplynutí by měl v případě přiznání nároku na náhradu škody také nárok na úrok z prodlení z přiznané částky. Procesněprávním důsledkem uplynutí uvedené lhůty je důsledek uvedený v § 15 odst. 2 téhož zákona, jenž spočívá v tom, že žalobce se následně může domáhat ochrany svého subjektivního práva na náhradu škody v občanském soudním řízení.
12. Z výše uvedeného plyne, že zákon č. 82/1998 Sb., spojuje s marným uplynutím lhůty stanovené v § 15, tedy s „nečinností“ správního orgánu spočívající v tom, že žadateli není na základě jeho žádosti v uvedené lhůtě náhrada škody přiznána, jiný právní důsledek, jímž je možnost poškozeného domáhat se nároku na náhradu škody u soudu rozhodujícího

v občanském soudním řízení. Tím je naplněna podmínka výluky zakotvené v § 79 odst. 1 věty druhé s.ř.s., která brání tomu, aby se žalobce u správního soudu žalobou na ochranu proti nečinnosti domáhal uložení povinnosti žalovanému vydat rozhodnutí ve věci samé, tj. rozhodnutí o jím uplatněném nároku na náhradu škody podle zákona č. 82/1998 Sb.

13. Orgánem, který je s konečnou platností oprávněn rozhodnout o nároku na náhradu škody uplatňovaném podle zákona č. 82/1998 Sb., je soud, u kterého se poškozený může cestou žaloby domáhat náhrady škody, nebyl-li do šesti měsíců ode dne uplatnění nároku u příslušného orgánu (zde žalovaného) jeho nárok plně uspokojen. Žalovaný ve vyjádření k žalobě upozornil na to, že žalobce již podal u Okresního soudu Plzeň – město žalobu o zaplacení částky 10.000.000.- Kč, o které je vedeno řízení pod sp. zn. 18 C 18/2018. Za situace, kdy o nároku poškozeného musí rozhodnout civilní soud, nelze žalovanému v rámci řízení o žalobě na ochranu proti nečinnosti ukládat povinnost, aby i on rozhodl ve věci samé, tj. o uplatněném nároku. Aplikace výluky z možnosti podat žalobu na ochranu proti nečinnosti, která je zakotvená v § 79 odst. 1 věty druhé s.ř.s., brání této nemístné a nelogické duplicitě (současnému rozhodování civilního soudu i příslušného orgánu v téže věci).
14. Absence aktivní legitimace žalobce k podání žaloby představuje neodstranitelný nedostatek jedné z podmínek řízení, jenž brání pokračování v řízení o žalobě. Soud proto žalobu v souladu s § 46 odst. 1 písm. a) s.ř.s. bez věcného projednání odmítl.
15. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 3 věta první s.ř.s., neboť žaloba byla odmítnuta a soudem nebyly shledány důvody pro přiznání náhrady nákladů řízení žalobci podle věty druhé téhož zákonného ustanovení.

Poučení:

Proti tomuto usnesení lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud. Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách www.nssoud.cz.

Praha 26. září 2019

Mgr. Martin Kříž, v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje L. H.